

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

mellemskolen, fordi den anden del af skolen, den eksamensfri mellemskole, ikke har virket tilfredsstillende, at jeg synes ikke, de to ting kan stilles op mod hinanden. Når eksamensmellemskolen er tilfredsstillende, er det jo på bekostning af den eksamensfrie skole. De elever, der er lettest at arbejde med, viser man al mulig interesse, medens de, der bliver tilbage, de tunge, alene ved at blive delt fra bliver karakteriseret som de mindre kloge og får et stempel på sig. Alene ved denne deling er man med til at få denne del af skolen op på den plads, som det ærede medlem hr. Hvidberg taler om. Man kan ikke sige: lad os beholde den ene del af skolen, som vi har den nu, og gøre den anden bedre. Eksamensmellemskolen er god netop i kraft af, at den frie mellemskole er dårlig, og jeg tror ikke, at de forsøg, man gør på at bevare og lette adgangen til eksamensmellemskolen, vil klare problemet: en forbedring af den frie mellemskole. Der er kun een måde, det kan klares på, og det er ved at lade børnene blive sammen til det 14. år og så foretage delingen; man er da langt bedre i stand til at vurdere, om børnene har evner til og interesse for en fortsat undervisning.

Jeg kan være enig med det ærede medlem hr. Thisted Knudsen i, at det er meget ønskeligt, at befolkningen og forældrene interesserer sig for skolespørgsmål, og det er meget glædeligt, at de interesserer sig så meget derfor, som de gør. Jeg håber, at denne interesse vil være levende også under forhandlingerne her i folketinget, så vi stadig ude fra befolkningen må høre synspunkter med hensyn til, hvordan man ønsker skolen skal være.

Det ærede medlem hr. Hvidberg erklærede, at hans hjerte var med i Askovforslaget, men hans forstand ikke. Jeg håber, at disse komplikationer hos det ærede medlem må blive ophævet, inden vi bliver færdige med forslagets behandling her i folketinget.

Alvilda Larsen: Den højtærede minister sagde, at mit parti kun havde givet betinget tilslutning til et 8. skoleår. Jeg sagde i min tale i dag, at mit parti gik ind for en 8-årig enhedsskole. Det er rigtigt, at jeg også talte om, at der med hensyn til en sådan 8-årig skole måtte være forskellige

betingelser, der først skulle opfyldes, og det vil jeg gerne gentage nu. Jeg mener, det er temmelig afgørende, at vi gør os klart, at det ikke er så ligetil at gennemføre et obligatorisk 8. skoleår. Hvis de økonomiske forhold i vort samfund var sådan, at alle forældre uden spekulationer, uden økonomiske problemer, kunne lade børnene gå i skole i 8 år, var det ligetil, men det er de ikke. Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om han ikke selv har en fornemmelse af, at om mange af de børn, der i dag går ud af eksamensskolen, før de har taget mellemskoleeksamen, gælder det, at deres hjem har brug for, at de hjælper til, at de også tjener noget. Jeg tror ikke, vi kan se bort fra det. Derfor synes jeg ikke, man uden videre kan sige: vi gennemfører det 8. skoleår for alle. Der stilles jo heller ikke forslag om det. Ministerens forudsætning er, at et 8. skoleår først skal indføres om 10 år.

Jeg vil gerne have slået fast, at hvis de økonomiske forhold i vort samfund gjorde det muligt, ville jeg personlig endog gå ind for en 10-årig obligatorisk skole, men det gør de ikke. Det er den ene side af sagen.

Løvrigt mener jeg, at der er andre betingelser for gennemførelse af det 8. skoleår, som bør opfyldes. Der er lokalemangel, og der er lærermangel, og det kan vi selvfølgelig ikke se bort fra. Der må skaffes flere skoler, der må skaffes flere lærere, og der bliver tale om tilskud til de børn, der kommer fra mindrebemidlede hjem. I modsat fald vil en sådan ordning betyde yderligere trængsel i skolen, yderligere belastning af lærerne og flere uuddannede, og det vil lægge altfor store byrder på hjemmenes i forvejen altfor anspændte økonomi. Så siger den højtærede minister, at han er ikke nogen talautomat. Det har jeg heller ikke ment ministeren skulle være, men jeg synes ikke, vi kan diskutere disse ændringer uden at se lidt på, hvordan forholdene arter sig i dag, 18 år efter at vi gennemførte en ny skolelov. Vi bliver da nødt til at se på, om de betingelser, man stillede dengang, i dag, 18 år efter, er blevet opfyldt, og derfor rettede jeg de, som jeg selv synes, vigtige spørgsmål til ministeren og bad ham fortælle os lidt om, hvordan det er gået med opfyldelsen af disse betingelser. Jeg vil tro, at den højtærede minister, selvom han ikke har